

προωρισμένη εις εξασφάλισιν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος.

Ὡς δὲ φαίνεται αἱ ἐκλογικαὶ ἐνασχολήσεις πολὺ ἀπέχουσι τοῦ νὰ ἐξοστρακισθῶσιν ἐκ τῆς εὐρυτάτης διεθνούς κοινότητος, ἣν ἡ κυβερνήσις τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν διοργανίζει πρὸς τιμὴν τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ὁ αὐτοκρατορικός ἀδάμας. — Τὸ ἐξῆς εἶναι τὸ αὐθεντικὸν ἱστορικὸν τοῦ «αὐτοκρατορικοῦ ἀδάμαντος», ὅστις ἐκτίσαστο μεγίστην σπουδαιότητα ἐκ τῆς τελευταίας ἐν Ἰνδικῇ διαφορᾷ τοῦ νικᾶν τῆς Ἀυδραβᾶδης μετὰ τοῦ κ. Ἰακώβ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ὁποίου θ' ἀποφασισθῇ εἰτέτι ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τῆς Καλκούτης. Ὁ αὐτοκρατορικός ἀδάμας, ὅστις ἦτο κτῆμα ἰσχυροῦ καὶ πλουτοῦ συνδικάτου, ἀφῆθη ἐμπιστευτικῶς εἰς τὴν γνωστὴν ἐν Λονδίνῳ καὶ Παρίσις ἐμπορικὴν ἐταιρίαν κκ. Πίτταρ, Λίβερσον καὶ Σα. Ἐν τῇ ἐπισήμῳ περιγραφῇ τῆς λίθου ταύτης, περιγράφεται αὕτη ὡς «ὁ μέγιστος καὶ λαμπρότατος τῶν διασῆμων καὶ ἱστορικῶν ἀδαμάντων», ἡ δὲ περιγραφή αὕτη ὑποστηρίζεται ἐκ συγκρίσεως πρὸς τὸν Κοχινούρ τῶν ἀδαμάντων τοῦ ἀγγλικοῦ στέμματος καὶ τὸν ἡγεμονεύοντα (Regent) τῶν τῆς Γαλλίας ἀδαμάντων. οἵτινές εἰσιν ἀναμφιβόλως οἱ διασημώτατοι καὶ γνωστότατοι τῶν ἀδαμάντων τοῦ κόσμου. Ὁ Κοχινούρ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ μορφῇ ζυγίζει 106 καράτια, ὁ δὲ ἡγεμονεύων (Regent), τοῦθ' ὅπερ εἶναι τὸ ὑπὸ τὸν Γάλλον δοθέν ὄνομα εἰς τὸν ἀδάμαντα Πίτ, τὸν ἐκ Μαδράς μεταχθέντα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τελευταίου αἰῶνος ὑπὸ τοῦ πάππου τοῦ μεγάλου κόμητος τοῦ Κάθαμ, ζυγίζει 136 καράτια, ἐνῶ ὁ αὐτοκρατορικός ἀδάμας ζυγίζει 188 καράτια.

Τὸ ἀρχικὸν βίρος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀδάμαντος ἐν τῇ ἀκατεργάστῳ αὐτοῦ μορφῇ ἦν 457 καρατίων. Ἐκ τοῦ ὅγκου τούτου τμήμα 45 καρατίων ἀμέσως ἀπεσπᾶσθαι καὶ μετετράπη εἰς ἀδάμαντα στυλ-πὸν (brilliant) 20 καρατίων, πωληθέντα πρὸ πολλοῦ. Ὁ ὑπολειφθεὶς ὅγκος 412 καρατίων ἀπεσπᾶσθαι εἰς τὸ Ἀμοστελόδαμον πρὸ δεκαετίας, ὅπου, ὑπὸ τὴν προσωπικὴν διεύθυνσιν τριῶν τῶν πρώτων τεχνιτῶν τῆς πόλεως ἀποκοπεῖς, μετερρυθμίσθη εἰς τὴν ἐνεστῶσαν αὐτοῦ μορφήν τῶν 180 καρατίων. Λέγεται ὅτι ἡ βασίλισσα τῆς Ὀλλανδίας τανὺν ἀντιβασίλισσα, παρίστατο κατὰ τὴν ἐκκοπὴν τῆς πρώτης παρειᾶς, ἡ ὅλη δὲ περικοπὴ αὐτοῦ συνετελέσθη ἐντὸς 18 μηνῶν. Ἰδού δὲ ὑπὸ ποίας περιστάσεις ἐκλήθη αὐτοκρατορικός. Ἡ ἄνασσα τῆς Ἀγγλίας ἐζήτησε νὰ ἴδῃ αὐτόν, ὁ δὲ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, παριστάμενος καθ' ἣν στιγμὴν εἶχε προσαχθῇ ὁ ἀδάμας εἰς τὴν ἄνασσαν, ἐφώνησεν: «Εἶναι αὐτοκρατορικός ἀδάμας». Οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ ἀπέδωκαν τότε αὐτῷ ἀμέσως τὸ ὄνομα τοῦτο. Ὁ ἀδάμας οὗτος ἐξέτεθη ἐν τῇ παριστιανῇ ἐκθῆσει, ὅπου ἰδιαίτερα ἐλήφθησαν μέτρα πρὸς περιφρούρησιν αὐτοῦ· οὕτως ἡ τράπεζα, ἐφ' ἣς εἶχε τοποθετηθῇ, κατεβιβάσθη τὴν νύκτα εἰς τὸ ἔδαφος καὶ προσφυλάσσετο διὰ σιδηρᾶς θύρας.

Ἡ Ἀρχαία Ἀμερική. — Σαφέστερον καθ' ἡμέραν ἀποβαίνει ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ ἀνθρωπολογία δὲν εἶναι τόσον ἀπλοῦν θέμα, ὅσον μέχρι τοῦδε ἔθεωρεῖτο καὶ ὅτι ὑπάρχει μεγάλη φυλετικὴ ποικιλία παρὰ τοῖς αὐτόχθοσι τῆς ἡπείρου ἐκεῖνης, παρὰ τὸ φαῖον χρῶμα τοῦ δέρματος αὐτῶν. Ἐσχάτως λίθινος ναός, ὅστις φαίνεται ἀρχαιότερος τῶν Ἰγκάς, ἀνεκαλύφθη παρὰ τὴν Χουαράζην, ἐν Περού. Τὸ κτίριον, ὅπερ εἶναι θολωτὸν ἐκ λίθων, περιλαμβάνει λίθινον βωμὸν καὶ λιθίνην ἐπίσης λεκάνην. Ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εὐρέθησαν ποικίλα ἀντικείμενα, ὡς δύο μεγάλα θαλάσσια ὄστρακα ἐπικεκαλυμμένα διὰ χρυσοῦ φύλλων καὶ συνδεσμένα διὰ χρυσοῦς ἀλύσειος, ἄλλαι ἀλύσεις ἐκ χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ, χρυσοὶ σωλῆνες, φύλλα δάφνης ἐκ χρυσοῦ, καὶ ἄλλα ἀντικείμενα, συν-

δεσμένα διὰ χρυσοῦ, ἀργύρου ἢ λευκοσιδήρου, πάντα τεκμηριούντα ὅτι, οἱ τὸν ναὸν ἀνιδρύσαντες, ὅποιοιδήποτε καὶ ἦσαν, εἶχον ἀρκετὴν γνῶσιν τῆς τέχνης τοῦ κατεργάζεσθαι τὰ μέταλλα.

Μηχανὴ ἵπταμένη. — Ὁ κ. Δελπρὰ διευθυντὴς τῆς ἀνωτέρας ἀεροστατικής σχολῆς τῶν Παρισίων, ἐξῆλθε πρὸ τινος ἐν τῷ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως μεγάρῳ τῆς καλλιτεχνίας μηχανῆς ἵπταμένην. προὐδὸν ἰδίας αὐτοῦ ἐφευρέσεως. Εἶναι δὲ ἀπλουστάτη καὶ ἀποτελεῖ εἶδος ἀεροπόρου ποδηλάτου. Ὁ ἀναβάτης, διὰ μέσου κινητήρος, λειτουργοῦντος τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ποδός, κινεῖ διπλοῦν κοχλίαν πρὸ αὐτοῦ εὐρισκόμενον, διὰ τῆς κινήσεως δὲ ταύτης τοῦ κοχλίου τὸ μηχανήμα αἰωρεῖται εἰς τὰ ὕψη. Ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ ἀπαιτούμενον ὕψος ἄλλος κοχλίας, ἐν τῇ μιᾷ τοῦ μηχανήματος πλευρᾷ εὐρισκόμενος, χρησιμοποιεῖται ἐπίσης καὶ διὰ μέσου εὐρέος καὶ ἐν εἴδει ριπιδίου πηδάλιου φρονεῖ ὁ κ. Δελπρὰ ὅτι τὸ μηχανήμα αὐτοῦ θὰ δύναται νὰ διευθύνηται πρὸς τὴν ποθυομένην διεύθυνσιν.

Αἱ τοῦ ἡλίου περιδροφαί. — Ὁ σουηδὸς ἀστρονόμος καθηγητῆς Δουνὲρ ἐκοινοποίησε σπουδαῖον ἔργον, ὅπερ προὔχλεσε θαυμάσια ἀποτελέσματα περὶ τῆς ταχύτητος τῶν τοῦ ἡλίου περιστροφῶν. Παράτηρῶν τὴν μετάθεσιν τῶν γραμμῶν τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος ἐν τῷ Ἀστεροσκοπεῖῳ τοῦ Πότ-δαμ ὁ καθηγητῆς Δουνὲρ ἐπέτυχεν ἀγνώστου μέχρι τοῦδε ἀκριβείας ἐν τῇ καταμετρήσει τῶν τοῦ ἡλίου κινήσεων καὶ εὗρεν ὅτι τὸ σῶμα ἐκεῖνο κινεῖται περὶ τὸν ἄξονα αὐτοῦ κατὰ 1 μίλιον καὶ 242 καθ' ἕκαστον δευτερόλεπτον. Κατὰ συνέπειαν αἱ ἡλιακαὶ ἡμέραι διαρκοῦσιν ἐν τῷ ἰσημερινῷ αὐτοῦ 25 ἡμέρας καὶ 12 ὥρας κατὰ τὸν καθ' ἡμέρας ὑπολογισμὸν τῶν ἡμερῶν καὶ ὥρων. Τὸ ἀξιοσημείωτον ὅμως ἐν ταῖς τοῦ καθηγητοῦ Δουνὲρ καταμετρήσεσιν εἶναι ὅτι εἰς διάφορα τμήματα τοῦ μήκους τοῦ ἡλίου, καταλήγουσιν εἰς διάφορον μῆκος περιστροφῆς, κανονικῶς αὐξανούσης κατὰ μῆκος ἐκ τοῦ ἰσημερινοῦ πρὸς τοὺς πόλους, οὕτως ὥστε τὰ τμήματα ἐκεῖνα τῆς τοῦ ἡλίου ἐπιφανείας, ἅτινα κεῖνται πλησίον τῶν δύο πόλων, ἔχουσιν ἡμέραν διαρκείας 46 τῶν ἡμετέρων ἡμερῶν. Τοῦτο δὲ εἶναι δυνατόν μόνον ἐν κινητῇ καὶ ἀερίῳδῃ ἐπιφανείᾳ, οἷα ἡ τοῦ ἡλίου.

Νέος ἀστὴρ ἐν τῷ Γαλαξίᾳ. — Περὶ τοῦ πρὸ τινος ἀγγελην-τος νέου ἀστέρος ἐν τῷ τοῦ Γαλαξίου ἀστερισμῷ ἡνιόχῳ οἱ ἀστρονόμοι τοῦ ἀστεροσκοπεῖου Χάρβαρντ ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ φάσμα τοῦ νέου ἀστέρος παρουσιάζει χαρακτηριστικὰ ὅλως μοναδικά. Αἱ τοῦ ὑδρογόνου γραμμαὶ εἶναι μέλαινα μετὰ εὐρέων ἄκρων πρὸς τὸ ἐρυθρόν. Φωτογραφικαὶ ἐλήφθησαν εἰκόνες τοῦ τε βραχείος καὶ τοῦ μακροῦ φάσματος χάριν συγκρίσεως μετὰ τὴν ἐξαφανίσιν τοῦ φαινομένου. Ἐκ τῶν ἐπιτευχθεισῶν ἀποδείξεων μετὰ ἱκανῆς τῆς βεβαιότητος προκύπτει ὅτι δύο οὐράνια σώματα συνεκρούσθησαν.

Ἡ ταχύτης τοῦ ρεύματος ἐν τῷ βορείῳ Ἀτλαντικῷ. — Σπουδαιόταται εἰσιν αἱ ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος τοῦ Μοναχοῦ γεγόμεναι εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ἀνακοινώσεις, ἧς περ ἀνεπιστέλλον τυγχάνει μέλος, ἀφορῶσαι εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ γεγόμενα πειράματα κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ καθορισμοῦ τῆς ταχύτητος τῶν ρευμάτων ἐν τῇ βορείῳ Ἀτλαντικῷ. Ὁ πρίγκηψ ἔρριπεν εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὲρ τὰς 1670 μεγάλας φιάλας, ἐντεθειμένας ἐν λεπτῷ χαλκίνῳ περικαλύμματι, ἐν διαφόροις σημείοις τοῦ ὠκεανοῦ μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ἐκ τούτων δὲ αἱ 226 ἐπετράφησαν αὐτῷ ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων τῶν διαφόρων χωρῶν, εἰς τὰς ἀκτὰς τῶν ὁποίων εἶχον παρασυστῇ, ἡ δὲ πορεία αὐτῶν ἐσημειώθη μετ' ἐπαρκούς ἀκριβείας ὥστε νὰ ἐξαχθῇ τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ κίνησις τοῦ ἀνωτέρω τμήματος τῶν ὕδατων τοῦ ὠκεανοῦ εἶναι κυκλική, τοῦ κέντρου κειμένου πρὸς δυσμὰς τῶν Ἀζορῶν. Οὕτω τὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ρεῦμα κατέρχεται τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς καί, διευθυνόμενον πρὸς δυσμὰς, ρεῖ πρὸς τὴν Βερμούδαν, μεθ' ὃ στρέφεται πρὸς Ἀνατολὰς. Ἡ ταχύτης, μεθ' ἧς ἐκινεῖντο αἱ φιάλαι, ὑπολογίζεται κατὰ μέσον ὅρον εἰς τέσσαρα μίλια καθ' ἕκαστον 24ωρον διάστημα, μολοντί ἐν τισι σημείοις ἐκινεῖντο καὶ μετὰ ταχύτητος 6 μιλίων. Ἡ ταχύτης ἦτο μεγίστη εἰς τὸ δυτικὸν ἡμισυ τοῦ οὗτω περιγραφέντος κύκλου. Ὁ πρίγκηψ τοῦ Μοναχοῦ ἐπεδείξατο ἐνίας τῶν φιαλῶν τούτων, ριφθεισῶν εἰς τὴν θάλασσαν τῷ 1886, εἰς τοὺς Ἀκαδημαϊκοὺς,

οἵτινες παρετήρησαν ὅτι ἐν τισι σημείοις ὁ χαλκὸς καθ' ὁλοκληρίαν εἶχε βλαβὴν ὑπὸ τῆς ἐπ' αὐτοῦ χημικῆς ἐνεργείας τοῦ θαλασσοῦ ὕδατος. Μία τῶν φιαλῶν ἐφέρετο ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἐπέκεινα τῶν πέντε ἐτῶν. Γιγαντιαῖος χάρτης ἐρμηνεύει, διδακτικωτάτῳ τῷ τρόπῳ, τὰς θεωρίας, ἅσπερ ἀπεδέχτο ὁ πρίγκιψ συνεπεῖς τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν πειραμάτων, εἰς ἃ τοσαύτην μέριμναν καὶ τοσοῦτον χρόνον ἀφιέρωσεν.

Ἀνακάλυψις πόλεως. — Οἱ Ρῶσοι μοναδικὴν ἐποίησαντο ἀνακάλυσιν ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀσίᾳ. Ἐν Τουρκιστάν, ἐν τῇ δεξιᾷ ὄχθῃ τοῦ Ἀμού-Δαρία, ἐν σειρᾷ βραχωδῶν ὀρέων παρὰ τὴν Βουχαρικὴν πόλιν Κάρκην, εὐρίσκονται πολλὰ μεγάλα σπήλαια, ἅτινα, κατόπιν ἐρεύνης, ἀνεκαλύφθη ὅτι ὠδήγουν εἰς ὑπόγειον πόλιν, κτισθεῖσαν προφανῶς πρὸ τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς. Κατὰ τὰ ἀνάγλυφα, τὰς ἐπιγραφὰς καὶ τὰ σημεῖα, τὰ παρατηρηθέντα ἐπὶ τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, ἅτινα ἐξεσκάφησαν ἐκ τῶν ἐρείπων, ἡ τῆς πόλεως ταύτης ὑπαρξὶς φαίνεται χρονολογουμένη ἀπὸ δύο αἰώνων πρὸς τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Τὰ ἐν αὐτῇ κτεῖρια περιλαμβάνουσι παντὸς εἴδους οἰκιακὰ σκεύη, χύτρας, ἀγγεῖα καὶ λοιπά. Ὁ μέγας βαθμὸς πολιτισμοῦ, εἰς ὃν εἶχον ἀρθῇ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης, ἐξηγεῖται ἐκ τῶν ἐξῆς ὅτι ἤγειρον πολυώροφα οἰκοδομήματα, εἶχον συμμετρικὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας, εἶχον λαμπρὰ μετὰλλινα σκεύη καὶ ἐξ ὀπτῆς γῆς ὡς καὶ ὠραῖα κοσμήματα καὶ νομίσματα, ἅπερ ἀνεκαλύφθησαν ἤδη. Ὑποτίθεται ὅτι πρὸ αἰώνων ἡ πόλις αὕτη, κεκρυμμένη ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς, παρεῖχεν ἄστυον εἰς ὁλόκληρον πληθυσμόν, φεύγοντα τὰς ἐπιδρομὰς νομάδων ἀγρίων καὶ ληστῶν.

Ὑδροβικαὶ λέξεις ἐλλείπουσιν ἐκ τῆς Ἰαπωνικῆς γλώσσας. — Ὁ σὴρ Ἐδουάρδος Ἀρνόλδ, ποιούμενος ἐσχάτως διάλεξιν τινα περὶ Ἰαπωνίας ἐν Ἀμερικῇ εἶπεν ἐν ἄλλοις καὶ τὰ ἐπόμενα. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὠδήγησέ με εἰς Ἰαπωνίαν εἶναι ἡ γραμματική. Οὐδεὶς δὲ γὰρ μετῆγάγέ με ἐκεῖσε. Ἀνέγνων ὅλους τοὺς ὁδηγούς, ὧν πολλοὶ δὲν ἔχουσι πολλὴν τὴν ἀξίαν. Οὐδεὶς τούτων προσεῖλκεσέ με εἰς Ἰαπωνίαν, ἀλλὰ λαθὼν ποτε γραμματικὴν, κάλλιστα κατηρτισμένην ὑπὸ τοῦ κ. Τσάμπερλαιν, ἀνέγνων ἐν αὐτῇ ὅτι «ἡ Ἰαπωνικὴ γλῶσσα στερεῖται προστακτικῆς. Ἡ Ἰαπωνικὴ γλῶσσα δὲν ἔχει τύπους ὅρκων ἢ λέξεις πρὸς ὕβριν». Ἐτριψα μὲν τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀλλὰ πρὸ αὐτῶν παρίστατο πάλιν ἡ θετικὴ διαβεβαίωσις ὅτι ἀδύνατον ἦτο νὰ ὀρκισθῇ τις Ἰαπωνιστὴ, ἀδύνατον νὰ ἐπιτάξῃ τίς τινα ν' ἀποχωρήσῃ τραχέως ἐν τῇ Ἰαπωνικῇ γλώσσῃ· ἀνεῦρον δὲ ὅτι οὕτως εἶχε πράγματι. Τὸ χεῖριστον ὅπερ δύναται τις νὰ εἴπῃ Ἰαπωνιστῇ εἶναι ἡ λέξις: «ἀνθρωπε!» ἢ ἂν διατελῇ ἐν ἐρεθισμῷ νὰ ἐκφράσῃ λέξιν ἰσοδυναμοῦσαν τῇ: «Ἀρκεῖ, ἀρκεῖ».

Τὸ πρῶτον φαίνεται ἴσως ὑπερβολὴ ἀλλὰ δὲν δύνασθε νὰ εὔρητε ὑδροβικὴν λέξιν ἐν Ἰαπωνικῇ λεξικῇ.

Ἐπάρχουσι βεβαίως πρόσωπα ἅτινα θὰ θεωρήσωσι τοῦτο ὡς μεγάλην ἔλλειψιν.

Τὸ ὑπόγειον τοῦ βασιλέως Κομὲν-Ἀτέν. — Σπουδαία ἐγένετο πρό τινας ἀνακαλύψεις ἐν τοῖς πέριξ τοῦ Σιούτ, ὑπὸ τοῦ κ. Βαρσάντη, ἀπεσταλμένου τοῦ κ. Γκρεμπέ, γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀρχαιοτήτων.

Ὁ κ. Βαρσάντης εἶχεν ἐντολὴν νὰ θέσῃ πύλας εἰς τοὺς τάφους τῆς ΙΗ' δυναστείας, ἐν τῷ ὄρει Τέλ-Ἀμάρνα. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ὁ κύριος οὗτος ἀνεκάλυψε τὸ ὑπόγειον τοῦ βασιλέως Κομὲν-Ἀτέν. Τὸ ὑπόγειον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ διαδρόμου (corridor), ἄγοντος εἰς τὸν τάφον μιᾶς τῶν θυγατέρων τοῦ βασιλέως. Ἐν αὐτῷ δι' εὐρέθησαν πολὺτιμοι ζωγραφαίαι, παριστῶσαι τὸν βασιλέα τὴν βασιλίσσαν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἡλπίζετο ὅτι καὶ νέαι θὰ ἐγίνοντο ἀνακαλύψεις ὑπὸ τὰ συντετριμμένα ἐρείπια. Πάντα δ' ἐλήφθησαν τὰ ἀμύδρια μέτρα πρὸς παρακώλυσιν τῆς εἰς τοὺς τάφους εἰσόδου τῶν ἰθαγενῶν.

Οἱ καρδινάλιοι. — Περὶ τῆς δαπάνης, ἣτις ἀπαιτεῖται πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ βαθμοῦ καρδινάλιου τὰ ἐξῆς ἀναφέρονται. Ὁ καταρτισμὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν τούτων βαθμῶν (παρὰ τῇ ρωμαϊκῇ Ἐκ-

κλησίᾳ) συνεπάγεται δαπανηρὰς διατυπώσεις. Τὰς δαπάνας ταύτας, ἂν ἐπίσκοπος ἢ ἀρχιεπίσκοπος προήχθῃ εἰς καρδινάλιον, ὑφίσταται ἢ ἐπαρχία, ἢ ὑπερδιοικεῖ, τὸ Βατικανὸν ὅμως ὑφίσταται συνήθως τὰς δαπάνας ταύτας, ὅταν ὁ διὰ καρδινάλιον ὑποψήφιος ἀνάγῃ εἰς τὴν τοῦ ποντήφηκος αὐλήν. Ὁ νεωστὶ διοριζόμενος καρδινάλιος πληρώνει εἰς τὴν Προπαγάνδαν διὰ τὸν τοῦ καρδινάλιου δακτύλιον τὸ ποσὸν 3000 φράγκων. Ἡ βούλλα (ἢ παρ' ἡμῖν «Πράξις») τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ἀπαιτεῖ περαιτέρω δαπάνην 2000 φρ. Ἀλλὰ καὶ ἄλλαι ἀτελεῦται ὑπάρχουσι δαπάναι εἰς τρόπον ὥστε ἐκλογὴ τις καρδινάλιου οὐδέποτε ὑστερεῖ τοῦ ποσοῦ 25000 φράγκων τοῦλάχιστον. Ἀφ' ἐτέρου καρδινάλιος τις ἀπολαμβάνει κατ' ἔτος μόνον 23000 φράγκων.

Εἰς τὴν πρόσδοτον ὅμως ταύτην δέον νὰ προστεθῇ καὶ τὸ ποσὸν 800 φρ. διὰ ταχυδρομικά, διότι ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἡρνήθη ἀπὸ τοῦ 1870 νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ταχυδρ. δαπανῶν. Καὶ ὅμως ἡ ἔλθῃ αὕτη πρόσδοτος δέον νὰ θεωρῇται ἀνεπαρκής, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς θέσεως τοῦ οἴκου ἐνὸς καρδινάλιου ἐν τῇ αἰωνίᾳ πόλει. Οὕτως ὀφείλει π. χ. νὰ ἔχῃ ἅμαξαν καὶ ἵππους, ἀρχαίας παραδόσεως μὴ ἐπιτρεπούσης, ἵνα ἱερεὺς, φέρων τὴν πορφύραν, διέρχεται τὰς ὁδοὺς πεζῇ.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΑΔΕ ΑΣΙΑΝ

ΕΝ ΕΡΖΕΡΟΥΜΗ.

Η ΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΗΝ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν).

Ἐν Ἐρζερούμῃ τῇ 28 ὁρίουν 1890.

Ἡ Ἐρζερούμη (Ἀρζέν-ερ-Ρούμ ἦτοι ἡ Ἀρζανηνή τῶν Ρωμαίων) εἶναι ὄχυρά πόλις, κειμένη πρὸς τὰ ΝΑ εὐρέως ὁροπεδίου, ὅπου ρεεῖ ὁ Καρα-σού ἦτοι ὁ Εὐφράτης καὶ ἀποτελεῖ, οὕτως εἶπεῖν, ὑποχρεωτικὴν γέφυραν, δι' ἣς διέρχονται πᾶσαι αἱ συνοδαίαι. Ἡ πόλις αὕτη ἀπέλαυνεν ἄλλοτε μεγάλης εὐημερίας, σήμερον ὅμως παρήχμασε πλεόν συνεπεῖς τῆς τελευταίας ρωσικῆς ἐπιδρομῆς καὶ τῆς μεταναστεύσεως τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀεὶποτε οἱ διάφοροι αὐτῆς κατακτεταὶ Πέρσαι, Ἀραβες, Μογγόλοι, Ὀθωμανοί, ἐθεώρησαν αὐτὴν ὡς στρατηγικὴν θέσιν πρώτης τάξεως καὶ πάντες ἐξ ὑποτροπῆς ὠχύρωσαν αὐτήν. Μετὰ τῶν τριπλῶν αὐτῆς προμαχῶνων καὶ τῶν ὑψηλῶν τῶν ὑπὸ ὄχυρωμάτων ἐστεμμένων ὀρέων αὐτῆς ἡ Ἐρζερούμη ἐπαρκῇ ἔχουσα καὶ συμπαγῇ στρατιωτικὴν δύναμιν, ὑπεραμυνομένην αὐτῆς ἀποβαίνει ἀπόρητος. Τὰ νεκροταφεῖα σπουδαῖον καταλαμβάνουσιν ἐν τῇ πόλει χώρον. Κατὰ τὰς ἐορτάς, ὡς ἐν πλείστοις ἄλλαις πόλεσι τῆς Ἀνατολῆς συμβαίνει, τὸ πλῆθος κατακλύζει τὰ νεκροταφεῖα ταῦτα. Ἀλλὰ καὶ τὰ ἐρείπια εἰσι πολυάριθμα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῇ στενᾷ, σχολιᾷ καὶ βορβορώδεϊ ἐχούσῃ τὰς ὁδοὺς· αἱ πλείσται ὅμως τῶν οἰκιῶν εἰσὶ στερρῶς διὰ λίθων ἐκτισμέναι. Πᾶσαι σχεδὸν εἶναι μονώροφοι, μετ' ἐπιπέδων στεγῶν, κεκαλυμμένων ὑπὸ χύματος πεντήκοντα ἐκατοστομέτρων, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἀνδρᾶ, ἐφ' ὧν ἔατα κλίνονται οἱ κάτοικοι κατὰ τὰς θαλπερὰς τοῦ θέρους ἡμέρας. Τὸ ἔαρ αἱ ὁδοὶ καλύπτονται ὑπὸ τοῦ βορβόρου, καὶ λοιπῆς ὕλης, ἣτις ἐπεσσεύθη ἐν αὐταῖς τὸν χειμῶνα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἡ χιών συνεκάλυπτεν αὐτά· οἱ κύνες καὶ οἱ χόρακες εὐρίσκουσι τότε πλουσίαν τροφήν. Πτωχοὶ ἐρευνηταί, ὡς ἄλλοι πειραταὶ ἐν παροχθίοις, ἀναζητοῦσιν ἐν τῷ βορβορώδεϊ ὕδατι, τῷ ἐκ τῶν ὀρέων καταρρεῦσαντι, πᾶν εἶδος λειψάνου, ὅπερ παρέρυαν οἱ πλημμυρῆσαντες χεῖμαρροι· εὐτυχεῖς δὲ ἂν κατορθώσωσι ν' ἀνακαλύψωσι ἀρχαῖον τι νόμισμα ἢ ἀντίκταν ὡς συνήθως παρὰ τῷ λαῷ καλεῖται. Τίς δὲ δὲν ἐνδιαφέρεται περὶ τῶν ἀρχαίων νομισμάτων ἐν τῇ ἐπὶ τὰδε Ἀσίᾳ; πολλοὶ ἔχουσι σακκίδιον περιλαμβάνον τοιαῦτα: ἑλληνικά, ρωμαϊκά κλπ. πάσης ἐποχῆς καὶ ἀπλᾶ ἔτι τεμάχια μετάλλου, φέροντος καὶ τὸ ἐλάχιστον ἔχνος τύπου, ἀποτελοῦσι μικρὸν θησαυρόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οἱ πτωχοὶ κάτοχοι αὐτοῦ